

หนูเป็นปกตินะคะ

เรื่องนี้อ่านแล้วเข้าใจเลยครับว่า คนเดือดเนื้อร้อนใจใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ ๑
คุ้มครองสิทธิของตนเองได้อย่างไร เหมือนตุลละครครับ แต่เป็นเรื่องจริง

นางสาวเปรี้ยวเข้ารับการประเมินทางจิตวิทยาและจิตเวชตามที่ธนาคารเพื่อการเกษตร
และสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) ส่งตัวไปเช็คที่สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา นางสาวเปรี้ยวจึงมีหนังสือถึง
ธนาคารเพื่อการเกษตร ๑ ขอสำเนาสรุปผลการตรวจประเมินทางจิตวิทยาและจิตเวชที่สถาบันจิตเวชศาสตร์ ๑
ส่งไปให้ธนาคารเพื่อการเกษตร ๑ ธนาคารเพื่อการเกษตร ๑ มีบันทึกต่อท้ายปฏิเสธด้วยเหตุผลว่าเป็นเอกสาร
ทางการแพทย์ ซึ่งบุคคลภายนอกแจ้งผลให้ธนาคารทราบไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากจะทำให้การบังคับใช้
กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ รุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และเป็นข้อมูลที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์
ให้นำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น นางสาวเปรี้ยวจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาการแพทย์และ
สาธารณสุข ผู้แทนสถาบันจิตเวชศาสตร์ ๑ ชี้แจงว่า ธนาคารเพื่อการเกษตร ๑ ส่งตัวนางสาวเปรี้ยวไปตรวจ
ประเมินสุขภาพจิตผลปรากฏว่านางสาวเปรี้ยวมีภาวะเครียดวิตกกังวลจากการทำงาน และมีบุคลิกบางประการ
ส่งผลแสดงออกด้านอารมณ์ในที่ทำงาน แต่ไม่ถึงขั้นต้องเข้ายาทางจิตเวช ซึ่งได้แจ้งผลการประเมินให้ธนาคาร
เพื่อการเกษตร ๑ ทราบแล้ว หากนางสาวเปรี้ยวขอข้อมูลข่าวสารนี้กับสถาบัน ๑ ก็ให้ได้ เพราะผู้ขอเป็นเจ้าของ
ข้อมูลเอง ในส่วนของธนาคารเพื่อการเกษตร ๑ ชี้แจงว่าที่ไม่เปิดเผยเพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ให้ข้อมูล และเป็นการ
ส่งตัวไปตรวจเฉพาะกรณีเนื่องจากพบว่านางสาวเปรี้ยวเครียดและเคยไปตรวจมาแล้ว ๒-๓ โรงพยาบาล รวมทั้ง
นางสาวเปรี้ยวแจ้งขอให้ธนาคารเพื่อการเกษตร ๑ ส่งตัวไปตรวจประเมินทางจิตวิทยาและเมื่อทราบผลแล้ว
ก็ไม่ได้บันทึกในประวัติบุคคลและไม่นำผลไปประกอบการพิจารณาให้คุณให้โทษ ยังคงปฏิบัติงานได้
หักแป๊บหนึ่งครับ เครียด

นางสาวเปรี้ยวชี้แจงว่า ตนเองปฏิบัติงานอยู่กลุ่มงบประมาณภาครัฐ มีหน้าที่รับผิดชอบการ
สรุปตัวเลขโครงการรับจำนำข้าว เรื่องของเรื่องก็คือศาลฎีกาได้ขอสรุปตัวเลขโครงการรับจำนำข้าวจาก
ธนาคารเพื่อการเกษตร ๑ โดยนายหวานเป็นตัวแทนไปชี้แจงต่อศาลฎีกา แต่นางสาวเปรี้ยวคัดค้านตัวเลข
ทั้งหมด ต่อมาธนาคารเพื่อการเกษตร ๑ กล่าวหานางสาวเปรี้ยวว่ามีปัญหาด้านสภาวะจิต และย้ายให้ไปทำงานที่
กลุ่มอัตราเพื่อการบริหาร ๒ ปีมาแล้ว โดยนางสาวเปรี้ยวไม่เคยเข้ารับการตรวจ ต่อมาธนาคารเพื่อการเกษตร ๑
มีหนังสือแจ้งให้นางสาวเปรี้ยวลาออกก่อนเกษียณทั้งที่เพิ่งอายุ ๓๐ ปี และส่งตัวไปตรวจ ตัวเองไม่ได้สมัครใจไป
แต่ถ้าไม่ไปตรวจจะไล่ออก จึงเป็นการถูกบังคับและให้ทำหนังสือยินยอมไว้ด้วย โดยธนาคารเพื่อการเกษตร ๑
แจ้งผลการตรวจให้ทราบก่อนที่สถาบัน ๑ จะแจ้งให้ธนาคารเพื่อการเกษตร ๑ ทราบเสียอีก ส่วนการที่ตนเอง
ไม่ไปขอผลการตรวจจากสถาบัน ๑ เนื่องจากมีขั้นตอนยุ่งยากต้องเข้าที่ประชุมแพทย์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า สรุปผลการตรวจประเมินทางจิตวิทยาและจิตเวชที่สถาบัน ฯ ส่งให้ธนาคารเพื่อการเกษตร ฯ ซึ่งเป็นผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของนางสาวเปรี้ยว นางสาวเปรี้ยวย่อมมีสิทธิได้ทราบ ได้ตรวจดู หรือได้รับสำเนาตามมาตรา ๒๕ จึงวินิจฉัยให้ธนาคารเพื่อการเกษตร ฯ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมสำเนาถูกต้องให้ตามที่นางสาวเปรี้ยวมีคำขอ

คำวินิจฉัยของสาขาการแพทย์ ฯ แม้จะน้อยเรื่อง แต่ก็น่าสนใจมาก ขอให้ท่านไปติดตามอ่านรายละเอียดเรื่องนี้จากเว็บไซต์เพิ่มเติมครับ จะได้ข้อคิดอะไรมากทีเดียว มีข้อสงสัยติดต่อหาหรือได้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

(พส ๑/๒๕๖๐)